

“ఉం”

... సువ్యేనస్తమాట
ఫోను చేసింది" ఎదుట నిలబడ్డ వ్యక్తిని
వఖశెఖపర్యంతం చూస్తూ అన్నారు శ్రీని
వాసంగారు.

"అవును సార్, నేనే!"

"ఆ ! నీ పేరేదో అన్నావు..." గుర్తు
తెచ్చకుందికి ప్రయత్నిస్తూ అన్నారు
శ్రీనివాసంగారు.

"మోహన్" వెంటనే సమాధానం
చెప్పాడా వ్యక్తి.

"చూడు మోహన్! ఇంతకీ బాగా
అలోచించే ఈ నిర్ణయానికి వచ్చావా?"

శ్రీనివాసంగారి సంశయం మోహన్ కి
అర్థమైంది.

"నేనున్న పరిస్థితిలో అలోచించే అవ
కాశం ఎక్కడిది సార్! నా అవ
సరం నాకా అవకాశాన్ని యివ్వలేదు!"
నిస్పృహ ధ్వనించే గొంతుతో జవాబి
చ్చాడు మోహన్.

"సరే! రేపు ఉదయం వస్తే,
డాక్టర్ ని కలవడానికి వెళ్తాం. ఆ తరు
వాత మిగతా విషయాలు మాట్లాడు
కోవచ్చు" మోహన్ తో అన్నారు శ్రీనివా
సంగారు.

శ్రీనివాసంగారి సమాధానంతో మోహన్ కి
పది ఏనుగుల బలం వచ్చిన
ట్టయింది. చివరి ఆశగా ఇక్కడికొ
చ్చాడు. అది కాస్తా కలసివచ్చేసరికి
అతడిలో జీవకళ తళుక్కుమంది.

శ్రీనివాసంగారు కారుని స్పీడుగా పోని
స్తున్నారు. అతడి షార్ట్ కటింగ్ కి వెనక
సీట్లో కూర్చున్న మోహన్ కలవరపడుతూ
న్నాడు. కిటికీలోంచి బయట దృశ్యాలని
చూస్తూనే, మదిలో తీవ్రంగా అలోచి
స్తున్నాడు. ఉదయం తన భార్యతో
జరిపిన సంభాషణ అతడికి ఆస్రయ
త్నంగా గుర్తుకొచ్చింది.

"ఏమిటండీ... యిదంతా! ఏదో
పేపర్లో కిట్టి కావాలనే ప్రకటన మీరు
చూడటమేమిటి? ఎంత కావ
లిస్తే అంత డబ్బు ఇస్తామన్నా
రని ముందు వెనుకాలోచించకుండా
మీరు కిట్టి అమ్మడానికి సిద్ధపడటమే
మిటి? నా ఆరోగ్యం బాగుపడడం

— కె.వి. రామదాస్

కోసం! మీ ఆరోగ్యం పాడుచేసుకో
వడం... వద్దండీ" ఏడుస్తూ అంది
మోహన్ భార్య.

"నిన్ను బ్రతికించుకోవడం ఇప్పుడు
నాకు ముఖ్యం. నువ్వు లేకపోతే
మన పిల్లల ఆలనాపాలనా ఎవరు
చూస్తారు? అయినా పెద్దల్నెదిరించి
నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుంది యిలా చూస్తూ
చూస్తూ నిన్ను మృత్యుముఖాన పడ
వేయడానికా? నిన్ను దక్కించుకునేం
దుకు ఈ పేద భర్తకి లభించిన చక్కని
అవకాశమిది. ప్లీజ్! నా నిర్ణయానికి
అడ్డు చెప్పకు!" భార్యని ఓదారుస్తూ
అన్నాడు మోహన్.

ఈ మాటలు ఆమెని తృప్తిపరచ
లేకపోయాయి. ఆమె కళ్ళలో ఏదో
భయం, గుండెల్లో గుబులు మోహన్ కి
స్పష్టంగా తెలుస్తూనే వుంది.

సడన్ బ్రేక్ తో కారు ఒక్కసారిగా అగే
సరికి మోహన్ ఆలోచనలు చెదిరిపో
యాయి.

కారు పెద్ద హాస్పిటల్ ముందు
ఆగింది. సీట్లో బహుశా అదే
ఖరీదైన హాస్పిటల్ మో! మోహన్ ఆ
హాస్పిటల్ రూపురేఖలు చూస్తూనే,
హైక్లాస్ పీపుల్ మాత్రమే ట్రీట్ మెంట్
తీసుకొనగలిగేదని గ్రహించాడు.

ముందు శ్రీనివాసంగారూ, ఆ వెనుకే
మోహన్ దిగారు. ఇద్దరూ తిన్నగా డాక్టర్
చాంబర్ వైపు కదిలారు. చాంబర్
ఎంట్రన్స్ డోర్ కున్న నేమీ ప్లేటు మీద
'డాక్టర్ మనోహర్ చౌదరి, ఎం.డి.,
నెఫ్రాలజిస్ట్' అని వ్రాసి వుంది.

"మే ఐ కమిన్ సార్?" డోర్ నాక్
చేస్తూ అన్నారు శ్రీనివాసంగారు.

"యస్, కమిన్" లోపలి నుండి
సమాధానం వచ్చింది.

"గుడ్ మార్నింగ్ డాక్టర్!" విష్ చేస్తూ
అన్నారు శ్రీనివాసంగారు.

డాక్టర్ చిరునవ్వుతో తిరిగి విష్
చేశారు.

"హీ యాజ్ మిస్టర్ మోహన్"
మోహన్ డాక్టర్ కి పరిచయం చేస్తూ
అన్నారు శ్రీనివాసంగారు. ఆ తరు
వాత వారిద్దరి మధ్య చాలా మాటలు
దొర్లాయి.

మోహన్ కి కొన్ని టెస్టులు చెయ్యాలి
అన్నారు డాక్టర్. ఆ టెస్టుల వలన
మోహన్ కిట్టి శ్రీనివాసంగారికి మార్పిడి
చెయ్యుచ్చో లేదో నిర్ధారించబడుతుం
దని చెప్పారు.

మోహన్ ఇంటర్వ్యూలో తలరాతని
పరీక్షించుకునే నిరుద్యోగిలా డాక్టర్
వెంట కదిలాడు. శ్రీనివాసంగారు
ఫలితం కోసం ఎదురుచూసే విద్యార్థి
లా ఆత్రుత నిండిన హృదయంతో
అసహనంగా అక్కడే కూర్చున్నారు.

గంట తరువాత ఇద్దరూ తిరిగి
వచ్చారు. శ్రీనివాసంగారు ఆత్రుతగా
వారి వైపు చూశారు. అది గమనించి,
రిపోర్టు రావడానికి ఇంకా కనీసం
రెండు గంటలు పడుతుందని డాక్టర్
చెప్పారు.

ఈ రెండు గంటలూ టెన్షన్ తో గడ
పక తప్పదని శ్రీనివాసంగారితో పాటూ
మోహన్ కూడా అనుకున్నాడు. ఈ

ఫార్మాలిటీస్ ఎంత వేగిరం వూర్త
యితే అంత వేగిరం భార్యకి శుభవార్త
చెప్పాలని ఆలోచిస్తున్నాడు మోహన్.
అయితే శ్రీనివాసంగారి పరిస్థితి
వేరేగా వుంది. తన పేపరు ప్రక
టనకి స్పందించి వచ్చిన ఒకే ఒక వ్యక్తి
మోహన్! అందుచేత రిపోర్టు పాజిటి
వ్ గా వస్తే తనకు వున్నన్న లభించిన
ట్టేనని ఆలోచిస్తున్నారు. ఇద్దరూ ఒక
రినొకరు మూగగా ధైర్యం చెప్పకొనే
చూపులతో చూస్తూ కూర్చున్నారు.

కొంతసేపటికి అసిస్టెంట్ వచ్చి డాక్టర్
గారి టేబుల్ మీద రిపోర్టు ఫైలు
వుంచి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ ఫైల్లో ఎక్కరే,
మరికొన్ని రిపోర్టులున్నాయి. వెంటనే
డాక్టర్ ఆ రిపోర్టు పరిశీలనలో ముని
గిపోయారు.

"మిస్టర్ మోహన్! మీరు ఈ మధ్య
ఏదైనా ఆపరేషన్ చేయించుకున్నారా?"
నిశ్చల్తాన్ని ఛేదిస్తూ అడిగారు డాక్టర్.
ఊహించని ఈ ప్రశ్నకి మోహన్
అయోమయంలో పడ్డాడు.

"యస్ సార్! ఆర్థోల్గ్ క్రితం ఓ
ప్రైవేట్ ఆస్పత్రిలో అపెండిసైటిస్ ఆప
రేషన్ చేయించుకున్నాను" గుర్తుకుతె
చ్చుకుంటూ అన్నాడు మోహన్.

ఈ సమాధానం విని డాక్టర్ ఏదో
అర్థమైనట్టు తలాడించారు.

"అయామ్ సారి టూ ఇన్ ఫార్మి
యా! యు ఆర్ హేవింగ్ ఓన్లీ
వన్ కిడ్నీ. మీ రెండవ కిడ్నీ దొంగిలించ
బడింది" జాలిగా చూస్తూ అన్నారు
డాక్టర్.

"వా...ట్...!" అనే కేక
మోహన్ హృదయాంతరాలని ఛేదించు
కుని వచ్చింది.

ఈ దేశంలో చాలా కాలంగా అనేక
రకాల దొంగల్ని మనం చూస్తున్నాం.
ఓట్లు దోచుకునే రాజకీయ నాయకులు...
పేదవారి శ్రమని దోచుకునే ధనికులు...
స్త్రీల మానాన్ని దోచుకునే కామాంధులు...
ఇలా చాలా మంది. ఈ మధ్య కొత్తగా దొంగల్లో మరొక
వర్గం చేరారు. వారే పేదప్రజల అవ
యవాలని దొంగిలించే మేధావి వర్గా
నికి చెందిన డాక్టర్లు! ప్రజలారా!
తస్మాత్! జాగ్రత్త!!

